

Bruselj, 20. januar 2017
(OR. en)

Medinstitucionalna zadeva:
2013/0157 (COD)

5162/1/17
REV 1 ADD 1 REV 1

CODEC 24
TRANS 8
MAR 7
FIN 10

DOPIS O TOČKI POD „I/A“

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Zadeva:	Osnutek uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za izvajanje pristaniških storitev in skupnih pravil o finančni preglednosti pristanišč (prva obravnava) – sprejetje zakonodajnega akta (ZA + I) = izjave

Izjava Komisije, ki jo podpira Španija

Komisija meni, da se uvodna izjava 45 ne bi smela vključiti zaradi naslednjih razlogov.

Prvič, omenjena uvodna izjava se ne nanaša na nobenega izmed normativnih delov uredbe in torej ni skladna z načeli Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje. V navedenem sporazumu so Evropski parlament, Svet Evropske unije in Evropska komisija potrdili, da ostajajo v celoti zavezani Medinstitucionalnemu sporazumu o skupnih smernicah za pripravo kakovostnih pravnih aktov Skupnosti, ki določa, da je namen uvodnih izjav na jedrnat način utemeljiti glavne določbe normativnega dela, ne da bi se jih ponavljalo ali razlagalo z drugimi besedami, in da uvodne izjave ne smejo vsebovati normativnih določb ali političnih izjav.

Drugič, Komisija želi ponovno poudariti, da je pojem državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU objektivni, zapisan v Pogodbi in zakonodajalcu Unije ni na voljo. Kot tak se lahko uporablja samo s strani Komisije ali nacionalnih sodišč v posebnih primerih, in sicer pod nadzorom sodišč Unije.

Tretjič, besedilo uvodne izjave lahko povzroči zmedo. Ob upoštevanju pojma državne pomoči, kot je naveden v Pogodbi, ni mogoče trditi, da javno financiranje vse infrastrukture za dostop in obrambo, ki je dostopna vsem uporabnikom pod enakimi in nediskriminatornimi pogoji, nikoli ne spada v področje uporabe pravil o državni pomoči. Praksa odločanja Komisije na primer kaže, da javno financiranje nekatere infrastrukture za dostop, ki se nahaja na območju pristanišča, lahko pomeni državno pomoč.

Skupna izjava Nemčije, Poljske, Belgije, in Francije

V zvezi z uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za dostop do trga pristaniških storitev in finančno preglednost pristanišč:

Nemčija, Poljska, Belgija in Francija podpirajo cilje, zastavljene v uredbi. Zlasti pozdravljajo dejstvo, da je uredba oblikovana tako, da povečuje finančno preglednost evropskih pristanišč in izboljšuje njihovo mednarodno konkurenčnost.

Nemčija, Poljska, Belgija in Francija soglašajo z uredbo ob predpostavki, da kompromisi, ki so bili doseženi med zakonodajnim postopkom, in odločitve, ki so jih je v zvezi s tem sprejeli zakonodajalci, ne bodo izničeni z drugimi zadevnimi pravnimi akti, na primer revizijo uredbe o splošnih skupinskih izjemah.

Izjava Združenega kraljestva

Združeno kraljestvo pozdravlja dejstvo, da je ta uredba bistveno manj omejevalna, kot je bilo sprva predlagano. Vendar pa Združeno kraljestvo kljub njeni spremenjeni obliki obžaluje, da je bila sprejeta, saj meni, da so njene določbe (razen tistih, ki spodbujajo preglednost javnega financiranja) nepotrebne in v veliki meri neprimerne za spodbujanje naložb v evropska pristanišča in njihove učinkovitosti, še posebno tistih v Združenem kraljestvu. Ker meni, da bi uredba imela negativen učinek na konkurenčnost in učinkovitost pristanišč v Združenem kraljestvu, Združeno kraljestvo glasuje proti njej.

Izkušnje Združenega kraljestva, ki ima dereguliran in konkurenčen pristaniški sektor, ki je pretežno v zasebni lasti in v glavnem nesubvencioniran, v zadnjih desetletjih prepričljivo dokazujejo, da deregulirana pristanišča, ki poslujejo v okolju poštene konkurence, lahko vlagajo in tudi bodo vlagala v razvoj v skladu s sedanjimi in prihodnjimi prometnimi zahtevami.

Izjava Italije

V zvezi z uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za dostop do trga pristaniških storitev in finančno preglednost pristanišč Italija sicer podpira cilje, zastavljene v uredbi (zlasti pozdravlja dejstvo, da je uredba oblikovana tako, da povečuje finančno preglednost evropskih pristanišč in izboljšuje njihovo mednarodno konkurenčnost), vendar pa ima pomisleke glede druge možne pravne podlage, o kateri se še razpravlja, ki naj bi jo uporabili za iste subjekte (pristanišča) in morda ni v skladu s pristaniško ureditvijo EU.

Italija zato soglaša z uredbo ob predpostavki, da kompromisov, ki so bili doseženi med zakonodajnim postopkom, in odločitev, ki so jih je v zvezi s tem sprejeli zakonodajalci, ne bodo ogrožali drugi zadevni akti ali pobude, in sicer tisti, ki jih generalni direktorati Komisije sprejmejo brez postopka soodločanja – na primer revizija uredbe o splošnih skupinskih izjemah ali poizvedovanje o delovanju in obdavčenju pristanišč –, če niso prej podvrženi „preskusu skladnosti“ ob strogem usklajevanju z vsemi zadevnimi generalnimi direktorati.

Italija želi zlasti opozoriti na nerešena vprašanja iz skupnega stališča (gl. dopis komisarkama Violeti Bulc in Margrethi Vestager) Nemčije, Francije, Italije, Belgije in Poljske (gre za opredelitev pristaniške infrastrukture, poglobljanje, koncept „enega projekta“ za vse naložbe v istem pristanišču v obdobju treh let). Do sedaj je bila izrecno sprejeta samo zahteva držav članic, da se umakne vsako sklicevanje na trajanje koncesij. Več držav članic je med drugim posvetovanjem o reviziji uredbe o splošnih skupinskih izjemah ter v delovni skupini za infrastrukturo izpostavilo še druga vprašanja v zvezi s pristanišči, za katera se zdi, da jih Evropska komisija ni ustrezno upoštevala.

Ta nepopolna ocena domnevno temelji na preobsežni uveljavitvi sodbe v zadevi „Leipzig Halle“, na podlagi katere so sektorska pravila o državni pomoči prvič doslej vključena v uredbo o splošnih skupinskih izjemah, ne da bi jih prej preskusili z oblikovanjem osnutka in izvajanjem specifičnih smernic, kot je bilo določeno za vse druge nezavezujoče ukrepe (o MSP, regionalni pomoči, okolju in energiji itn.).

Italija zato Evropsko komisijo poziva, naj podrobneje pojasni svoje projekte medsebojno povezanih nezavezujočih ukrepov/pooblastil in s tem zagotovi njihovo usklajenost, pri tem pa natančno preuči stališča držav članic in se z njimi ponovno posvetuje še pred zaključkom postopka sprejetja, po možnosti na dvostranskih srečanjih.